

OBMOČNA OBRITNO-PODJETNIŠKA
ZBORNICA ŠKOFJA LOKA

LOŠKA OBRT

Leto 28, December 2017, Št. 91/2017
Glasilo izdaja 00Z Škofja Loka

TISKOVINA!
Poštnina plačana pri pošti 4220 Škofja Loka

Uvodni nagovor predsednika OOO Škofja Loka
prisotnim na Božično-novoletnem koncertu 2017

Spoštovane obrtnice, podjetnice, obrtniki in podjetniki, spoštovani gostje!

V času svetovne gospodarske konjunktore verjamem, da je za nami uspešno leto. Kadar nam gre dobro, nam čas hitro mine. Težje je takrat, ko ne gre in ne gre, kljub temu, da se močno trudimo. V zgodovini loških obrti so bile nekatere izmed njih zelo močne in si nihče ni znal niti predstavljati, da bodo povsem izumrle in šle v pozabo. V lanskem letu smo o tem slišali na prijetnem dogodku na Loškem gradu v okviru Tedna obrti in podjetništva. Verjetno se sprašujete, katera obrt je v zgodovini tako zaznamovala Škofjo Loko z okolico – platnarstvo, pa mogoče v bližnji zgodovini klobučarstvo.

Prav je, da takrat, ko je dela dovolj (včasih celo preveč) razmislimo o svojem delu in prihodnosti. Ne samo delavnost, tehnična in komercialna sposobnost, pomembno je tudi vizionarstvo in predvidljivost. Obrtniki in podjetniki smo velikokrat konzervativni v dobrem pomenu besede, ne preveč navdušeni nad zadolževanjem oz. hitrim spremembami in prav to zagotavlja stabilna delovna mesta v naših obratovalnicah in zadovoljstvo naših delavcev.

Tudi OOS in OOO si v teh časih prizadevata, da bi bilo poslovanje obrtnikov in podjetnikov že sedaj lažje in znosnejše, predvsem pa, da bi bila politika, ki jo kroji država do obrti in podjetništva, čim bolj naklonjena razvoju, spodbujanju in rasti obrti in podjetništva. Brez naše stanovske organizacije bi bil naš položaj v družbenem okviru težji. Vsak posamezen je lahek plen, samo skupaj pa imamo nekaj možnosti, da spremenimo včasih prav absurdne zahteve politike, ki večkrat neživiljenjsko, neproduktivno sprejemajo zakonodajo, ki onemogoča razvoj obrti in podjetništva. Že dlje časa si zbornica prizadeva, da bi se regresiranje delodajalcev uredilo na normalen, evropski način in ne na način, ki obrtnikom ves čas preti z nesorazmerno visoko odgovornostjo, ki je ne more (tudi, če bi hotel) zavarovati.

OOO je v letošnjem letu opravila veliko svetovanj našim članom, organizirala, številna predavanja in kar nekaj družabnih srečanj, ki so poskušala zblížati obrtnike. Obrtniki in podjetniki so na strokovnih ekskurzijah sekcij in zbornice spoznali nove kraje ter obrtnike in podjetnike tudi drugje, doma in v tujini. V prejšnjem mesecu smo se tako že 39. družili na tradicionalnem novoletnem plesu v Gorenji vasi.

Da smo lahko vse to naredili, je bilo potrebno kar nekaj truda. Vsem, ki ste sodelovali, se iskreno zahvaljujem.

V preostanku decembra, mesecu pričakovanja, vsem želim veliko lepih trenutkov in prijetnega druženja v krogu družine ter seveda srečno, zdravo in uspešno leto 2018.

Predsednik OOO Škofja Loka
Jože Misson

Vesel Božič ter srečno in uspešno leto 2018!

**OBMOČNA OBRTNO-PODJETNIŠKA
ZBORNICA ŠKOFJA LOKA**

K A Z A L O

Pavel Peklaj *1930 – †2017	4
Udeležili smo se podelitve priznanja Obrtnik in Podjetnik leta	5
Andrej Karlin, Gostilna Plevna 140 let tradicije, 30 let obrti	6
Podeljena jubilejna priznanja uspešnim obrtnicam in obrnikom	10
Spisek jubilentov OOZ Škofja Loka 2017	11
Viktorija Štancer, Indego Viktorija s.p. Ko sta »cvirn in šivanka« že v genih	12
Člani OOZ Škofja Loka spoznavali lepote Češke	16
Lesarji »zavzeli« prestolnico Štajerske	18
Miha Lavtar, Optiweb d.o.o. Mladost – norost, čez jarek skače, kjer je most	20
Strokovno srečanje gostincev v Portorožu	24
Sekcija frizerjev aktivno zaključuje leto	25
I. rokodelska kolonija	26
Ogled sejma SASO 2017 v Splitu	28
6. sestanek lesarske sekcije na Blegošu	29
Sekcija upokojenih obrtnikov skrbi za aktivno druženje svojih članov	30
Tradicionalni božično-novoletni koncert pričaral praznično vzdušje	32
Božiček pričaral nasmeh na otroških obrazih	33
Člani se radi udeležujejo naših izobraževanj	34
Obrtnice in obrtniki uživali v plesnem večeru	35

LOŠKA OBRT je glasilo Območne obrtno-podjetniške zbornice Škofja Loka.
GLAVNI UREDNIK: Franc Demšar; IZDAJATELJSKI SVET: vsi člani upravnega odbora;
UREDNIŠKI ODBOR: Milan Hafner, Petra Dolenc, Peter Podobnik, Marko Lotrič, Matjaž Oblak
IZDAJATELJ: Območna obrtno-podjetniška zbornica Škofja Loka, telefon: 04/50-60-200.
Glasilo je za vse člane zbornice in za člane Sekcije upokojenih obrtnikov brezplačno.

Foto naslovnica: www.PoslovnaFotografija.eu, Grafična priprava: Studio Design Demšar d.o.o.,
Škofja Loka, Tisk: Tiskarna Primožič.
Glasilo je izšlo v nakladi 1000 izvodov.

PAVEL PEKLAJ
*1930 – †2017

*Hladna in oblačna nedelja
je bila in mrzel bodičast sneg
se je vrtinčil okoli prisotnih
na Mestnem pokopališču,
ko smo se prišli posloviti
od Pavla Peklaja.*

Kako simbolično, pozimi.

*Takšna je namreč narava in
njena obdobja. Spomladi se vse
rojeva in zbujaja, pozimi pa se
ustavi in konča ...*

*In takšno je tudi življenje.
Enkrat se začne
in enkrat se konča.*

*Pomembno je,
kaj se dogaja vmes.*

*Škofjeloški obrtniki
imamo srečo, da se je
vmes Pavel odločil, da želi
ustanoviti Društvo
samostojnih obrtnikov
in se takrat družil z enako
mislečimi kolegi ...*

Spoštovani!

Skorajda ni slovesa, da ne bi bilo boleče. Toliko bolj boleče pa je slovo takrat, kadar je to poslednje. Žal je tokrat tako. Poslavljamo se od našega uglednega stanovskega kolega Pavla Peklaja, ki odhaja od nas za vedno.

Spoštovani pokojnik Pavle Peklaj je vzbujal zaupanje in spoštovanje. Bil je ključavničarski mojster. Svojo obrt je odprl leta 1958 doma v Puštalu, opravljal pa jo je vse do leta 1992, ko se je upokojil. Kljub upokojitvi pa je še vedno rad pomagal sinu in bil tako priden in delaven še naprej.

V zgodovini škofjeloške obrti Pavle Peklaj ne bo zapisan le kot dober obrtnik, kot obrtnik v časih, ko je beseda pomenila skoraj žaljivko, temveč tudi kot začetnik obrtniške organizacije v Škofji Loki. Bil je namreč predsednik pripravljalnega odbora za ustanovitev Društva samostojnih obrtnikov Škofja Loka, katerega ustanovni občni zbor je potekal 16. aprila 1976. S tem so bili postavljeni temelji za delo današnje Območne obrtno-podjetniške zbornice Škofja Loka.

Vse od ustanovitve društva pa do svoje upokojitve je bil aktiven v organih zbornice. V času od leta 1977 do 1978 je Društvo tudi vodil kot predsednik, ves čas svoje dejavnosti pa je bil aktiven in tvoren član obrtniške organizacije. Bil je član upravnega in nadzornega odbora ter skupščine. Kar nekaj let je bil skrben gospodar stavb, ki so v lasti škofjeloške obrtne zbornice. Svoje stanovske kolege je zastopal tudi v Zvezi obrtnih združenj Slovenije in v občinski skupščini.

V imenu stanovskih kolegic in kolegov, v imenu Območne obrtno-podjetniške zbornice Škofja Loka izrekam Pavlu Peklaju še zadnjo zahvalo. Zahvaljujem se mu za požrtvovalno in nesebično delo v naših, obrtniških vrstah. Zahvaljujem se mu za neomajno zvestobo obrtniškemu stanu. Ostal nam bo v trajnem spominu.

Svojem izrekam iskreno sožalje.

*Predsednik OOOZ Škofja Loka
Jože Misson*

SEZNAM POKOJNIH OBRTRNIKOV V LETU 2017

STANISLAV JURCA	LOGAŠKA CESTA 43	ŽIRI	upokojen
VINKO PIVK	HOTAVLJE 41	GORENJA VAS	upokojen
AVGUST LOTRIČ	RUDNO 47	ŽELEZNIKI	upokojen
MARTA KAVČIČ	JOBSTOVA CESTA 25	ŽIRI	upokojena
GABRIJEL PUČKO	SV. DUH 287	ŠKOFJA LOKA	upokojen
PAVEL PRELESNIK	KIDRIČEVA C. 86	ŠKOFJA LOKA	upokojen
MARIJAN GROHAR	TRATA 13	ŠKOFJA LOKA	upokojen
PAVEL PEKLAJ	PUŠTAL 11	ŠKOFJA LOKA	upokojen

To je seznam pokojnih, ki so umrli v času od izdaje lanskoletne decembrske številke Loške obrti.

UDELEŽILI SMO SE PODELITVE PRIZNANJA OBRTRNIK IN PODJETNIK LETA

*Obrtno-podjetniška
zbornica Slovenije (OZS)
je na slavnostni prireditvi,
ki je potekala 14. novembra
v Kongresnem centru
na Brdu pri Kranju,
že petnajsto leto zapored
razglasila Obrtnika leta.*

Obrtnik in Podjetnik leta 2017
Slavko Kržišnik in Miran Andrejek

Tokrat pa je obenem podelila tudi naziv Podjetnik leta 2017, že petindvajsetič. Podeljene so bile mojstrske diplome že sedemnajsti generaciji mojstrov in mojstric ter priznanje Najstarejši obrtnik oz. obrtnica. Slavnostnega dogodka se je udeležilo tudi veliko število predstavnikov naše zbornice.

V uvodnem nagovoru je predsednik OZS Branko Meh opozoril: »Že večkrat sem poudaril, da bi bilo zgodbo o izjemnih in odličnih obrtnikih in podjetnikih zagotovo še več, če bi imeli v Sloveniji prijaznejše poslovno okolje. Z drugimi besedami – če bi vlada realizirala vsaj polovico naših zahtev slovenske obrti in podjetništva.«

Predsednik RS Borut Pahor pa je dejal, da so gospodarske razmere v Sloveniji obetavne, in da je zaznati stabilnost. »Naša skrb mora biti, da tega ugodnega vetra, ki omogoča hitrejšo jadranje v pravi smeri, ne bi zamudili«, je poudaril Pahor.

Ministrica dr. Maja Makovec Brenčič je poudarila, da je pomembno povezovanje izobraževanja in gospodarstva ter se strinjala s predsednikom Mehom, da je treba mlade navdušiti za vajiništvo in obrtne poklice.

Za Obrtnika leta so kandidirali obrtniki, ki imajo do pet zaposlenih, za Podjetnika leta pa podjetniki z več kot pet zaposlenimi. Nominiranci za Obrtnika leta 2017 so bili Martin Tibaut, Trgovina in mesnica, GABREK Martin Tibaut s.p., Matej Draksler, Tehnično sedlarstvo, izdelovanje in servis avtoponjav ter drugih izdelkov iz težkega PVC platna, Matej Draksler s.p. in Slavko Kržišnik, S.VAR obdelava kovin in izdelava vodnih turbin d.o.o., ki je tudi prejel to prestižno priznanje po odločitvi komisije.

Nominiranci za Podjetnika leta 2017 pa so bili: Andrej in Tomaž Šušteršič, Šušteršič krovstvo, kleparstvo in gradnje, trgovina d.o.o., Marjan Cerar, Janez d.o.o., Miran Andrejek, Avto center Andrejek ter Valentin in Ivan Jesenko, Tigrad d.o.o.. Podjetnik leta 2017 je postal Miran Andrejek, Avto center Andrejek iz Kuzme.

Najstarejši obrtnik leta 2017 je 86-letni Vladimir Korošec iz Zabovcev pri Ptujju, ki je mlinar od leta 1957, mlinarstvo pa je družinska tradicija že več kot 200 let.

Celotni dogodek je popestrila plesna točka plesalk, ki so nosile kreacije oblikovalke tekstilij Martine Lavrenčič iz Vipave.

ANDREJ KARLIN
GOSTILNA PLEVNA

3 DRŽAVE, 4 GENERACIJE GOSTINCEV, 140 LET TRADICIJE, IN 30 LET OBRTIV NOVEJŠI OBRTNIŠKI ZGODOVINI ...

*To so le nekateri podatki,
ki opisujejo stoletje in pol
delovanja družine Karlin
v teh krajih.*

*Skozi čas so se morali
prilagajati bolj ali manj
pametnim oblastem,
ki so jim s predpisi in
zakonodajo postavljali
pogoje za delovanje.*

*Vse skozi pa so se
prilagajali tudi
željam svojih gostov.
In to so očitno počeli
zelo dobro, ker se je
gostilne Plevna držal
sloves daleč naokoli
in od povsod tam
so v Škofjo Loko
tudi prihajali gostje.*

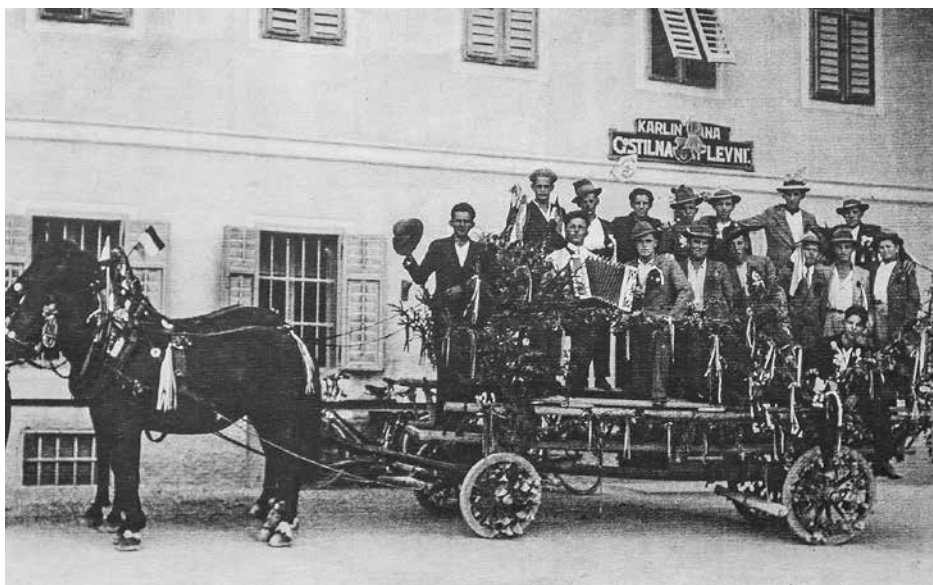

Kdaj je nastala Gostilna Plevna?

Gostilno je naredil dedek že davnega leta 1877. Glede kmetije, ki je bila tukaj še pred gostilno, pa nimam točnih podatkov, a verjamem, da je obstajala že vsaj 50 let pred gostilno.

Kako je bilo ime dedku?

Gašper. To ime ima tradicijo v naši družini. Tudi očetu je bilo ime Gašper, moj sin je Gašper ... Le jaz sem »padel vmes« z imenom Andrej. Ime pa sem dobil po tržaškem škofu Andreju Karlinu.

Kakšna gostilna je bila to?

Na začetku je bila to vozarska gostilna. Moj dedek je bil velik posestnik na Loškem in mimo kmetije je vodila tudi glavna cesta med Primorsko in srednjo Slovenijo. Ker je bilo veliko transporta iz obeh dolin, je bilo logično, da kdo ponudi karavanam teh vozov oskrbo za konje in hrano za voznike. V gostilni je bila tudi pošta, kjer se je predajalo in prevzemalo različna pisma, pakete ... Za tiste čase se je veliko dogajalo na tej lokaciji.

Kako je izgledala ponudba v tistih časih?

Precej drugače kot smo je vajeni danes. Zelo osnovni jedilnik in minimalna oprema. V hodniku je bil šank in nekaj miz, veliko se je dogajalo tudi na vrtu. Babica je kuhala golaž, vampe, enolončnice. Gosti so se okrepčali, nakrmili konjske vprege in se odpravili naprej.

Dedek je umrl precej mlad, v 47 letu. Zatem je kmetijo in gostilno vodila babica, kasneje pa je vse skupaj prevzel moj oče.

Kako se je razvijala kmetija in gostilna potem?

Med drugo svetovno vojno so Nemci izselili očetovo družino v Srbijo v Vojvodino. Oče je ob priložnosti ušel in se tam pridružil 12. Proleterski brigadi. V enem od bojev je bil ranjen v koleno in v tistih časih ni bilo ustrezne medicinske oskrbe, zato so mu komaj rešili nogo. Dva njegova brata pa sta med vojno padla v Sloveniji.

Po drugi svetovni vojni je komunistični režim uničeval vse, ki so bili podjetni in se niso želeli vključiti v Partijo. Sredi petdesetih let je do očeta prišel uradnik Jeras iz občine in mu dal ultimatum: »Gašper, gnoj in štala ne gresta skupaj z gostilno. Odloči se, kaj boš obdržal!« Nekaj časa se je še upiral, potem pa se je pod prisilo odpovedal kmetiji in takrat nam je ostala le gostilna.

Kako je izgledalo otroštvo v gostilni v tistih časih?

Oče je bil strog in natančen. Pri njem je bilo potrebno ves čas nekaj delati. In verjetno, sem kot najstarejši sin, dobil še nekaj več zadolžitev in dela kot ostali otroci. A, ko odraščaš v takšni vzgoji, se navadiš reda in discipline, kar vpliva tudi na kasnejše delovne navade in način razmišljanja.

Vedno sem bil priden in podjeten, zato sem že pri osemnajstih dobil službo v kateri sem za uvoznika Citroenov vpzil avtomobile iz koperskega pristani-

šča na takoimenovani »nulti servis« v Domžale. Kasneje, ko je Litostroj prevzel prodajo avtomobilov Renault, pa sem tam delal v prodaji avtomobilov in predaji vozil kupcem.

Torej je izgledalo kot obetajoča kariera v avtomobilski branži ...

Leta 1969 je očeta zadel infarkt, pravzaprav kar serija in je moral v bolnico. Jaz sem takrat že stanoval v Ljubljani. Z ženo sva živela pri njenih starših

in takrat me je poklicala mama in me prosila, če se vrnem nazaj domov in prevzamem vodenje gostilne.

Koliko let imate torej obrt?

Ko sem se vrnil v Škofjo Loko, sem gostilno sicer vodil jaz, a je bila mama uradna nosilka obrti.

In kdaj ste potem vi uradno prevzeli obrt?

Od leta 1987 je obrt tudi uradno na moje ime. Zato je letos jubilej 30 let opravljanja obrti.

Kako se je gostilna razvijala skozi leta?

Že od vsega začetka sem uvajal različne spremembe in želel posodobiti gostilno novejšim časom primerno.

Posodabljala se je notranjost in razporeditev prostorov ... Včasih sem imel tudi

kakšno idejo, ki mi je ni uspelo speljati, kot recimo, zamisel za disko klub v prvi polovici sedemdesetih let.

Precej pomembna stvar, ki jo nisem uspel narediti, je bila moja ideja, da bi na Plevni pričeli ponujati tudi sobe. Zaradi nerazumevanja mojih bratov in sester pa sem to idejo opustil.

A očitno je bilo dobrih idej in učinkovitega vodenja dovolj, da je Plevna skozi leta postala eminentna gostilna, v katero so radi zahajali pomembni ljudje iz različnih sfer družbenega življenja. Direktorji, zdravniki, politiki, športniki.

V začetku devetdesetih pa sem pričel razmišljati tudi o gradnji naselja nad Plevno ...

Takrat ste postali tudi predsednik OOO Škofja Loka?

Drži. Pri zborničnem delovanju sem aktiven od vsega začetka in sem tudi v skupini gostincev sodeloval pri ustanavljanju Društva obrtnikov in pri kasnejšem razvoju v združenje in zbornico. Zaradi svoje aktivnosti sem bil tudi povabljen v Upravni odbor. Od leta 1992 do 1998 pa sem zbornico vodil kot predsednik.

Takrat se je precej dogajalo in gradilo okoli zbornice ...

Prej se je postavilo Dom obrti in Center storitvenih obrti, v tistem obdobju pa smo obnovili Kaščo, ki je bila logičen prostorski in podjetniški zaključek tega dela Spodnjega trga.

Vodstvo zbornice je vložilo veliko truda, da smo privabili Ljubljansko banko, da se je Mihelič odločil svoja dela zapustiti Škofji Loki in tudi za kletne prostore je bila najprej predvidena pivnica z lastno proizvodnjo piva. Ker se na razpise dejansko ni javil noben in-

teresent, so mi nekateri očitali, le zakaj se je zbornica lotila tega projekta. Da bi utišal kritike, sem se potem ureditve kletnih prostorov kašče lotil sam. Takrat je bilo mišljeno, da bosta Plevna in Kašča delovali hkrati in se bo lahko kombiniralo kuhinjske zmogljivosti, ki so v Kašči malo premajhne. Takrat sem imel 18 zaposlenih v obeh lokalih in gostje so zelo pozitivno sprejeli dopolnitev ponudbe.

Eno leto sta obe gostilni delovali hkrati, potem pa sem se odločil da je čas za prenovo Plevne ...

Ampak Plevna še vedno ne deluje ...

Pa smo zopet pri bratih in sestrah ... Takrat so se pričele težave in nagajanja s soglasji za pričetek del. In to je prenovo gostilne Plevna ustavilo. Trajalo je precej let preden sem se dogovoril z vsemi in jih izplačal. Sedaj, ko sem uspešno zaključil prej omenjeni projekt gradnje naselja nad Plevno, pa se lotevam tudi prenove Plevne.

Bo prenova izvedena po enakih načrtih kot je bilo planirano prvotno?

Ne, ne. Zaradi omenjenih okoliščin v zgradbo dolga leta nihče ni vlagal. Potem se je zgodil še požar, ki je uničil notranjost. Današnji projekt temelji na novih izhodiščih po kakršnih se delajo takšni mini hoteli danes.

Seveda je zopet polno takšnih in drugačnih ovir, a zadeve se nameravam lotiti enako odločno kot ostalih projektov, ki sem jih uspel dokončati.

Hvala za pogovor in bova nazdravila v novi Plevni!

JUBILEJNA
PRIZNANJA

PODELJENA JUBILEJNA PRIZNANJA USPEŠNIM OBRTNICAM IN OBRTNIKOM

*V Galeriji
Franceta Miheliča
v Kašči je 19. oktobra
potekala slovesnost,
na kateri je
Območna
obrtno-podjetniška
zbornica Škofja Loka
podelila simbolična
priznanja vsem,
ki letos praznujejo
svoj okrogel jubilej.*

Okrogla obletnica opravljanja zasebne dejavnosti je namreč pomemben dosežek in praznik slehernega obrtnika in podjetnika, ki si po dveh, treh in celo več desetletjih poslovanja prav gotovo zasluži priznanje za svoje delo, ki vse-skozi zahteva maksimalno angažiranost in osebno predanost, da zadovolji potrebe vse zahtevnejšega trga in države.

Letos je za svojo vztrajnost v obrtništvu in podjetništvu tako simbolno priznanje prejelo 25 članov za 10 let delovanja ter 20 članov za 20 let. Gostinec Karlin Andrej iz Škofje Loke, šivilja Oblak Helena in avtoprevoznik Šubic Bojan iz Žirov v tem letu praznujejo 30 let opravljanja dejavnosti, okroglih 35 let pa svojo dejavnost opravlja tudi avtoprevoznik Bernard Slavko, Gorenja vas-Reteče.

Naša zbornica letno podeljuje tudi priznanja tistim obratovalnicam, ki na-

daljujejo z opravljanjem dejavnosti oziroma je ta v družini ali v podjetju postala že tradicionalna. Letos so bili prejemniki trije, vsi pa so iz Škofje Loke. Dve obratovalnici praznujeta 50-letnico delovanja, in sicer Kovarič Mitja nadaljuje s frizersko dejavnostjo po svoji mami, Stoilković Željko pa po svojem očetu steklarsko dejavnost. Okrogel jubilej – 140 let ukvarjanja z gostinstvom, pa letos praznujejo tudi pri Karlinovih, kjer zadnjih 30 let dejavnost vodi Karlin Andrej.

Za kulturno popestritev slovesnosti je tudi tokrat poskrbela skupina »Štedientje« iz Gorenje vasi, po prireditvi pa je sledila še manjša pogostitev in sproščen klepet med stanovskimi kolegi.

Vsem jubilarantom še enkrat čestitamo in jim želimo še veliko poslovnih uspehov tudi v prihodnje.

SPISEK JUBILANTOV OOZ ŠKOFJA LOKA 2017

10 let

1	ANTOLIN VIKTORIJA s.p.	NOVI SVET 12	ŠKOFJA LOKA	14	MIKLAVČIČ IGNACIJ s.p.	KOPRIVNIK 29	SOVODENJ
2	BURNIK FRANCI s.p.	STARA OSELICA 8	SOVODENJ	15	NOVAK PETER s.p.	HAFNERJEVO NAS. 102	ŠKOFJA LOKA
3	CANKAR BERNARD s.p.	BREBOVNICA 4	GORENJA VAS	16	PINTAR IVAN s.p.	SV. TOMAŽ 5	SELCA
4	DRMOTA JANEZ s.p.	TRATA 26	GORENJA VAS	17	POHLEVEN MARTINA s.p.	SELCA 152	SELCA
5	EGART TANJA S.P.	DOLENJA VAS 110	SELCA	18	POLANS d.o.o.	HOTOVLJA 78A	POLJANE
6	FIRS TIM d.o.o.	VISOKO 7C	VISOKO	19	REZAR ANDREJ s.p.	TRATA 2	GORENJA VAS
7	GRAH ALEŠ s.p.	PRAPROTNO 23	SELCA	20	SELAK MIHAEL s.p.	LOG 45	ŽELEZNIKI
8	JELKA-LAZ d.o.o.	ŠEVLJE 11	SELCA	21	SIBAU d.o.o.	FORME 12	ŽABNICA
9	JURČIČ MARKO s.p.	KRIŽNA GORA 8	ŠKOFJA LOKA	22	STOTNKAR d.o.o.	CERKLJANSKI VRH 16	SOVODENJ
10	KALTAK ALJAŽ s.p.	TAVČARJEVA UL. 8	ŠKOFJA LOKA	23	ŠINK ANŽE s.p.	NOVOVAŠKA CESTA 61	ŽIRI
11	KOPLAN DVIGALA d.o.o.	SORŠKA CESTA 12	ŠKOFJA LOKA	24	ŠMID BORIS s.p.	DAŠNICA 37	ŽELEZNIKI
12	LAVTAR BORUT s.p.	STIRPNIK 2	SELCA	25	ZUKIČ RAMIZ s.p.	BUKOVICA 18A	SELCA
13	MAGIČ KLEMEN s.p.	SELCA 147	SELCA				

20 let

1	BERNIK JERNEJA S.P.	SORŠKA CESTA 3A	ŠKOFJA LOKA	11	LOTRIČ JAN s.p.	RUDENO 47	ŽELEZNIKI
2	DERLINK ANDREJA s.p.	TRATA 20	ŠKOFJA LOKA	12	MIZARSTVO LESPO in POKORN JANEZ s.p.	BRODE 13	ŠKOFJA LOKA
3	ELMEH d.o.o. in POTOČNIK EDVARD s.p.	ZGORNJA LUŠA 22	SELCA	13	OMEJC PETER S.P.	DOLENJE BRDO 13	POLJANE
4	ESP, d.o.o., GORENJA VAS	GORENJA DOBRA- VA 13	GORENJA VAS	14	PFAJFAR JERNEJ s.p.	LAJŠE 27	SELCA
5	GRDADOLNIK URŠKA S.P.	JOBSTOVA CESTA 2	ŽIRI	15	POLJANŠEK SILVO s.p.	SESTRANSKA VAS 57	GORENJA VAS
6	INGLIČ d.o.o.	CESTA TALCEV 4A	ŠKOFJA LOKA	16	RUPNIK MAKSIMILJAN s.p.	STARA OSELICA 64	SOVODENJ
7	JEREB JOŽEF s.p.	STARA OSELICA 61	SOVODENJ	17	ŠMID ANTON s.p.	ČEŠNJICA 54	ŽELEZNIKI
8	KAVČIČ KAMBIČ DARJA s.p.	PUŠTAL 129	ŠKOFJA LOKA	18	ŠTALEC PETER s.p.	ZAPREVAL 6	POLJANE
9	KAVČIČ MIRAN S.P.	GODEŠIČ 17	ŠKOFJA LOKA	19	TOMINC ANDREJ s.p.	POLJANE 45	POLJANE
10	KRAJNIK ZDRAVKO s.p.	GODEŠIČ 11A	ŠKOFJA LOKA	20	ZARNIK ROMAN s.p.	PODLUBNIK 52	ŠKOFJA LOKA

30 let

1	KARLIN ANDREJ s.p.	KIDRIČEVA C. 16	ŠKOFJA LOKA
2	OBLAK HELENA s.p.	ČEVLJARSKA UL. 29	ŽIRI
3	ŠUBIC BOJAN s.p.	ŽIROVSKI VRH 50	ŽIRI

35 let

1	BERNARD SLAVKO S.P.	GORENJA VAS - RETEČE 58A	MEDVODE
---	---------------------	-----------------------------	---------

TRADICIJA

1	140 LET – KARLIN ANDREJ s.p.	KIDRIČEVA C. 16	ŠKOFJA LOKA
2	50 LET – KOVAČIČ MITJA s.p.	SV. DUH 175	ŠKOFJA LOKA
3	50 LET – STOILJKOVIČ ŽELJKO s.p.	SV. DUH 96	ŠKOFJA LOKA

VIKTORIJA ŠTANCER
INDEEGO
VIKTORIJA S.P.

*Ni redko,
da si v mladosti
začrtamo
popolnoma
drugačne poti,
kot so tiste,
po kakršnih nas
potem odpelje
življenje.
Pomembno je,
da ko odrastemo,
hodimo po poti
na kateri se
počutimo udobno
in zadovoljno.
Naši sogovornici
pa sta se
kot sopotnika
pojaviła tudi
»cvirn in šivanka«.*

KO STA »CVIRN IN ŠIVANKA« ŽE V GENIH ...

Kako in kdaj ste začeli?

Že dolgo nazaj, še v osnovni šoli, pravzaprav že v vrtcu sem šivala za svoje barbike, kvačkala ... Konec osnovne šole pa se je začelo šivanje, najprej zase in potem tudi za ostale.

Ste prva generacija, ki se ukvarja s šiviljstvom?

Ne. Moja mama je bila šivilja.

Je vaša družina iz Škofje Loke?

Mama, Sonja Križaj, je iz Groharjevega naselja. Zaključila je krojaško in šiviljsko šolo in kasneje doma uradno odprla Šiviljstvo Križaj.

Kdo so bile njene stranke?

Včasih ni bilo takšne izbire oblačil. Konfekcija iz tekstilnih tovarn je bila

standardizirana in kdorkoli je želel kaj izdelanega, bolj po meri, je moral k krojačicam in krojačem. Stranke moje mame so bile premožnejše meščanke, žene politikov in veleposlanikov. Šivala je tudi za Doro Plestenjak ... Spomnim se, da jo je k sodelovanju povabila Gorenjska Predilnica. To je bilo v tistih časih, ko so zanje v propagandnih materialih nastopale vodilne slovenske in jugoslovanske manekenke ...

Ima mama še obrt ali je že v »penziji«?

Z razcvetom poceni industrijske konfekcije se je povpraševanje po kakovostnih in po meri narejenih oblačilih zelo zmanjšalo. Zato je mama svojo obrt zaprla in se zaposlila v domu ostarelih in tam šivala za potrebe oskrbovancev doma.

Eno od vprašanj je vedno tudi kakšne so bile spodbude ali ovire iz okolice, ko je nekdo pričeval s svojo dejavnostjo. Verjetno pri vas ovir ni bilo?

Ne, ne. Same spodbude. Mama je bila zelo vesela, ko sem se končno odločila za svojo dejavnost v tej smeri.

Torej sta bila »cvirn in šivanka« že v genih?

Vse tako kaže.

Ste torej že od mladih let vedeli, da se želite ukvarjati s krojenjem in šivanjem?

Ne, ravno nasprotno. Vse ostalo mi je šlo po glavi in šele leta 2006, ko mi je oče omenil, da se je sprostil prostor pri Tušku in vprašal, kako resna sem s šiviljstvom, sem se odločila za to pot.

Izobraževali ste se za ...?

Najprej sem naredila šolo za modnega oblikovalca v Križankah v Ljubljani. Potem sem nadaljevala na naravoslovno-tehniški šoli. Tam smo poskusili vzpostaviti sodelovanje z Zagrebško šolo, pa po uradni plati to ni bilo možno. Potem sem se prepisala na fakulteto za matematiko in fiziko, sicer mi je tematika všeč, a se nekako nisem poistovetila z ljudmi, ki so tudi študirali to smer. Potem sem poskusila še izobraževanje na ljubljanski veji italijanske šole Caligari. Visoka šolnina, na več področjih precej osnoven program izobraževanja in kar je najbolj pomembno od vsega, končna diploma, je bila priznana le v Italiji! To so nam seveda povedali šele v tretjem letniku ... Torej, to ni bila med optimalnejšimi odločitvami, ki sem jih naredila. Da sem si plačala šolanje, pa sem »kelnarila« po lokalih.

Kje? Po lokalnih gostilnah ...?

Povsod. Po celi Sloveniji. Začelo se je seveda lokalno po manjših lokalih, potem pa po vseh večjih diskotekah ...

In koliko časa je trajala ta »gostinska epizoda«?

Deset let. Ves čas je bil to dodaten zaslužek poleg šolanja.

Koliko je bilo v tem obdobju stika s krojenjem in šivanjem?

Ker sem večino zasluženega denarja porabila za šolnine in Transporte, sem si oblačila za vse letne čase šivala sama in sem bila s »krojenjem in šiviljstvom« v stiku vsak razpoložljiv konec tedna. V gostinstvu jih sicer ni bilo veliko, a hrepenenje po delovanju v modnem šiviljstvu je očitno ostalo ves čas prisotno.

In leta 2007 se prične ...

Takrat sem odprla salon. Imela sem modno revijo na Podnu v Šolskem

centru. Imela sem več kot 80 izhodov različnih modelk. Po tem sem poznana po Sloveniji. Zagovarjam stališče, da je moda za vse. Majhne, velike, vitke in močnejše ... Zakaj torej na modnih revijah ne bi predstavljali mode za vse?

Ste večkrat pokazali svoje kreacije na modnih revijah?

Kar na nekaj revijah sem bila. V Escape v Celju, na prej omenjeni reviji na Podnu, v Škofji Loki na Mestnem trgu, modna revija v KŠŠ, modna revija v E-Vinu, modna revija v Tušu v Kranju ...

Kaj torej delate, ste šivilja ali krojačica?

Zanimivo vprašanje. Mnogo ljudi niti ne loči med pojmom, pa je velika razlika med njima. Kot šivilja opravljam popravila na oblačilih, sicer pa delujem bolj kot modna kreatorka in krojačica. Ne uporabljam krojev iz Burde, zmišljujem si svoje kreacije. Velikokrat se vračam k svojim zapisnikom iz srednje šole. Moram priznati, da so izjemen zaklad tudi krojne pole moje mame.

Kdo so vaše stranke?

Glede popravil, predvsem lokalne stranke. Glede krojenja pa gospe ...

Starejše ...?

Vse. Včasih so bile predvsem starejše, sedaj pa so tudi mlajše ugotovile, »da nimajo dovolj denarja za kitajsko robo« in si želijo trajnejša oblačila.

Kitajsko robo?

S tem izrazom sem se prvič srečala kmalu po tem, ko sem odprla svojo

dejavnost. Stranka je med pogovorom omenila, da k meni pride zato, »ker nima dovolj denarja za Kitajce«. Najprej niti nisem razumela, kaj mi je želela povedati. Ko pa je gospa odšla, sem o tem razmišljala v kontekstu najinega pogovora o kakovosti in trajnosti oblačil. Takrat pa se mi je »posvetilo«. Nekakovostnih izdelkov se niti ne izplača popravljati, ker dobra zadruga in delo lahko staneta več kot je bil vreden nakup azijskega oblačila.

Današnji trgovski trendi pa so takšni, »da nam ponujajo vse in to skoraj za-stonj« ...

In to vzbuja v ljudeh občutek, da so stvari medsebojno primerljive, ampak seveda niso. Visoko kakovostna svila izpred 50 ali 100 let je v popolnoma drugi kategoriji izdelave kot današnji »svileni izdelki« ...

Kakovost je vedno imela višjo ceno, zaradi višje cene vhodnih materialov in kakovostnejše izdelave. Ampak takšen izdelek je tudi po desetih letih možno popraviti in uporabljati.

Vrniva se k strankam. So to predvsem lokalne stranke?

Ne, ne. S povsod. Slovenija je majhna in se informacije hitro izvejo v krogih, ki jih tovrstne stvari zanimajo. Okoliš Škofje Loke, obe dolini, Ljubljana, Gorenjska ... Je določen krog strank, s katerimi odlično sodelujem in z njimi delam že dlje časa. Tudi v tujini jih je nekaj, v Rimu, v Londonu ...

Kaj pa cenovni razred izdelkov?

Moji izdelki spadajo v višji cenovni razred. Pri meni so oblačila narejena v skladu s standardi iz preteklosti. Tudi ženski suknjiči so narejeni z všitimi polnili, držijo formo in izgled oblačila. Kdor naroči oblačilo pri meni ve, da bo dobil klasično kakovost in ne »Ryan-Air nizkocenovno« oblačilo.

Kako ste zadovoljni z Loško obrtno-podjetniško zbornico?

Zadovoljna. Ko sem odpirala svojo obrt, sem dobila vse potrebne informacije, pri registraciji sem dobila ustrezno pomoč in vse je steklo brez problemov

in zapletov. Tako da sem ostala članica tudi sedaj, ko članstvo ni več obvezno.

Imate kakšne anekdote iz svoje obrti?

Oh, tega je kar nekaj. Ena od strank je iz potovanja na drugem koncu sveta prinesla čudovito svilo, barvano v prelivajočih se barvah in si zaželela obleko iz tega materiala. Mimogrede, to je zdaj kar trend med strankami, da si na potovanju kupijo blago in si dajo izdelati oblačilo, ki jih potem spominja na tisti potovanje. In med izdelovanjem oblačila se mi po obleki polije kozarec

Idealno. Nobenih madežev. Vse se je zašilo v roku in kakovostno, izboljšava pa je bila to, da svila ni več imela vonja po ribah in tržnici, na kateri je bila kupljena.

Vizija - kam in kako naprej?

Nadaljevati s šivanjem kakovostnih oblačil. V zadnjem času se precej usmerjam v tečaje. V preteklosti sem že učila preko Anselme, sedaj pa sem se odločila, da bom dopolnila ponudbo

s tečaji v Škofji Loki. V programu so od osnovnih začetnih tečajev do nadaljevalnih in zahtevnejših specializiranih tečajev.

Morda bi bilo kaj takšnega zanimivo tudi za koga iz naše zbornice. Imate kakšne kontaktne informacije?

Naj pokličejo Viktorijo na 040 211-321 in jim bom vse razložila.

Hvala za pogovor in veliko uspeha v prihodnje.

pijače, k sreči le vode! Takoj zraven, pri sosedu, je kemična čistilnica in takoj sem odvihrala k njim. V paniki sem vse pustila odprto, lokal, blagajno, denarnico ... Takoj so pričeli s procesom čiščenja, jaz pa sem šla nazaj v svoj salon in poklicala stranko in se ji začela opravičevati glede tega.

Zakaj? Saj niste mogli vedeti, če bodo sploh kakšne posledice.

To so mi govorili tudi v čistilnici, ampak takšna sem po značaju. Bila sem panična in v tistem sem morala sporočiti stranki, kaj se je zgodilo, izvedeti točno, do kdaj potrebuje obleko itd., itd.

In kako se je razpletla zadeva?

STROKOVNA
EKSKURZIJA
NA ČEŠKO

ČLANI OOV ŠKOFJA LOKA SPOZNAVALI LEPOTE ČEŠKE

*V sodelovanju
s Turistično agencijo
Alpetour je
OOZ Škofja Loka
od 15. – 17. septembra
organizirala strokovno
ekskurzijo na Češko.*

Na pot smo se odpravili v zgodnjih jutranjih urah. Pot nas je vodila preko Avstrije na Češko. Prvotni program ekskurzije smo sproti dopolnjevali. Tako smo se najprej nepričakovano ustavili v majhnem mestecu ob meji in si ogledali Český Krumlov. Mesto slovi po lepi arhitekturi v mestnem jedru ter svojem gradu. Staromestno jedro je zaščiteno pod Unescovo svetovno dediščino.

Nato smo pot nadaljevali proti mestu Tabor, kjer smo preostanek dneva namenili spoznavanju tega, s Škofjo Loko pobratenega mesta, ki je bilo ustanovljeno že daljnega leta 1420. Zgodovinski del mesta je na vrhu osamljenega hriba, ločenega od okoliške pokrajine, ki ga obdajata reka Lužnica in obsež-

no jezero, ki so mu husiti dali svetopisemsko ime Jordan. To jezero, nastalo 1492, je najstarejši vodni rezervoar te vrste v srednji Evropi. Čeprav je bil velik del starih utrdb porušen, Tabor (ali Hradiště Hory Tabor, grad hrib Tabor, kot je bil imenovan v husitskem obdobju) še vedno ohranja veliko spomenikov preteklosti. V središču mesta je Žižkov trg. Le zelo ozke ulice vodijo do njega, tako da je bil pristop do njega med vojno otežen. V središču trga je kip Jana Žižke, največjega husitskega voditelja. Dekanijska cerkev Gospodovega spreobrnjenja na gori Tabo je bila zgrajena leta 1516 v slogu češke renesanse. Mestna hiša, v kateri je bil ustanovljen muzej, hrani zanimivosti iz husitskega obdobja, kot

Budejovice

Skupinska slika udeležencev strokovne ekskurzije na Češkem

Krumlov

Krumlov

je kmečki voz, ki so ga uporabljali kot bojni voz. Še vedno so vidni veliki deli starih utrd, starodaven Kotnov stolp in vrata Bechyne v bližini stolpa. Po namestitvi v hotelu in večerji smo si v soju večernih luči ogledali še tamkajšnji srednjeveški sejem v okviru njihovega festivala Taborski setkani, ki je bil že 26. po vrsti. Kulisa mesta je več kot nalašč za dogodek, kjer se prepletajo srednjeveška atmosfera, tradicionalna glasba, petje in dogajanje pod milim nebom.

Naslednji dan smo si po zajtrku najprej ogledali labirint rovov in ulic, ki se razprostirajo pod mestnimi hišami. Meščani so namreč v preteklosti izkopali kleti pod svojimi hišami in jih nato med seboj povezali. Približno 1 km dolg odsek sistema predorov je odprt za javnost. Po ogledu pa smo se dogovorili, da bomo preostanek časa, ki je bil sicer namenjen samostojnemu odkrivanju biserov mesta, namenili ogledu

Prage. Tako smo ponovno nenačrtovano pot nadaljevali proti glavnemu mestu Češke – mestu zgodovine, kulture, dobrega piva ter beherovke. Pod strokovnim vodstvom vodičke Darje, ki je do potankosti obvladala vsa pomembna dejstva ter šoferjev Edisa in Franca, ki so ustregli našim spreminjajočim se željam, smo si ogledali grajski kompleks Hradčanov s kraljevo palačo, katedralo Sv. Vida, s stolpom Daliborka ter znamenito Zlato ulico. Z obzidja smo imeli čudovit razgled na celotno mesto ter reko Vltavo z mostovi. Na poti do kraja, kjer nas je čakal avtobus, smo prečkali tudi Karlov most, ki so ga zgradili leta 1367. Most je okrašen s kipi svetnikov, med njimi je tudi Sv. Janez Nepomuk, ki so ga prav s tega mostu vrgli v Vltavo. V poznih popoldanskih urah smo pot nadaljevali do Čeških Budejovic, kjer smo povečerjali in prenočili.

Zadnji dan smo si najprej ogledali mesto Češke Budejovice, ki ga je ustanovil 1256 kralj Ottokar 2. Mesto je ena od nujnih postojank, kadar obiščemo Češko, saj očara s svojo prepletenostjo gospodarske, politične in kulturne pomembnosti. Seveda mesta ne moremo doživeti, ne da bi se ustavili v pivovarni, kjer varijo znamenito pivo. Zato smo si tudi mi ogledali proizvodnjo in se ustavili za kosilo v znameniti pivnici. Čas je hitro mineval, zato smo se morali od mesta kmalu posloviti.

Pred nami pa je bila napeta vožnja preko Avstrije proti domu. Celoten avtobus je, ob pravem navijaškem vzdušju, v živo preko številnih telefonov spremljal finalno tekmo naših košarkarjev v Turčiji. Veselje ob zmagi nas je spremljalo do doma, kamor smo se vrnili v poznih večernih urah.

Praga

Budejovice - pivovarna

SEKCIJA
LESARJEV

LESARJI »ZAVZELI« PRESTOLNICO ŠTAJERSKE

Tokrat smo se člani lesarske sekcije odpravili v prestolnico Štajerske. Natančneje: v gosteh smo bili pri članih OOOZ Maribor.

Po vožnji skozi Ljubljansko kotlino, preko Trojan in mimo Celjske kotline, Slovenskih Konjic ter Slovenske Bistrice do Dravskega polja, nas je pot pripeljala v prestolnico Štajerske – Maribor.

Naš prvi postanek je bil pri naših tokratnih gostiteljih in stanovskih kolegih OOOZ Maribor. Pred in v prostorih zbornice sta nas sprejela direktorica Leonida Polajnar in podpredsednik zbornice Dušan Fidler. V zelo sproščnem vzdušju smo v njihovi konferenčni sobi pokramljali o delu in projektih zbornice. Predstavila sta nam nekaj novih projektov, v katerih zbornica sodeluje. Veliko časa smo namenili temi opravljanja storitev v drugih državah Evropske unije, predvsem pa v sosednji državi Avstriji. Oba sogovornika sta poudarila, da njihova zbornica zelo dobro sodeluje z organi v sosednji državi, in da sta pripravljena pri prema-

govanju težav pomagati tudi drugim. Vse prisotne je še posebej pritegnil način, kako OOOZ Maribor pridobiva nove, predvsem mlade člane. Vsi smo bili enotnega mnenja, da bi se takih predstavitev lahko udeležilo tudi vodstvo in zaposleni naše OOOZ.

Ja, kar malo smo se zaklepetali in že smo zamujali na našo naslednjo točko – v šolo! Nestrpno nas je že pričakoval ravnatelj Lesarske šole Maribor Aleš Hus. Seveda, bila je sobota in dijakov ni bilo v šoli, tako da smo se nekako prelevili in pomladili. Ravnatelj nam je najprej predstavil delovanje šole, nato pa nas je popeljal po delavniških prostorih, kjer smo lahko obujali spomine na čase, ko smo se v preteklosti potili na strojih in primerjali takratno tehniko dela z današnjo. Po ogledu zelo lepo urejenih prostorih šole se nam je kar prilegla obilna malica v šolski menzi, za katero se zahvaljujemo ravnatelju!

Lesarji na OOOZ Maribor

Po ogledu šole sta nas gostitelja najprej popeljala v stari del mesta Maribor – na Lent. Že na poti nam je Dušan Fidler podal nekaj podatkov o samem mestu, seveda pa brez nogometa v takem mestu tudi ne gre. Ko smo prišli na Lent, smo se najprej ustavili pri najstarejši trti. Mimogrede, letos je tudi naše mesto Škofja Loka dobilo njen cepič. Od starodavne trte smo se peš sprehodili po starem mestnem jedru, mimo Stolnice Sv. Janeza Krstnika, mimo osrednje prodajalne NK Maribor do Trga svobode, pod katerim ležijo mogočni rovi oziroma Vinagova klet. Vendar pa smo ostali na površju, kjer smo si ogledali stojnice, postavljene v čast »svetega špricerja«, ki so ga ravno ta dan praznovali in ga častili veseli Mariborčani, tokrat pomešani tudi z Gorenjci.

Kar malce lačni smo se odpeljali neda-leč stran od centra Maribora, od koder se nam je odprl čudovit pogled po Dravski dolini in na Pohorsko hribovje. Ustavili smo se sredi vinogradov, v zavetju hiše JOANNES Protner. Družina Protner nam je pripravila čudovito popoldne. Najprej nas je razvajal Boštjan s paleto čudovitih okusov vin, kasneje pa nam je Gregor postregel z odlično kulinarično ponudbo. Seveda nas je za kratek čas obiskal tudi oče Protner in nam postregel z zanimivimi zgodbami o vinu in nam pri tem zupal nekaj življenjskih zgodb in resnic.

V delavnicah Lesarske šole Maribor

Degustacija vin v hiši JOANNES

Preden smo se poslovili od družine Protner, pa smo kar pri njih opravili žreb za nekaj praktičnih nagrad, ki

so jih letos prispevali: Frizerski studio Tia Valerija Vaupotič s.p., Frizerski Salon Julijana Lavtar s.p. in Lescom d.o.o. Medvode. Z nami pa je bil tudi, že nekaj let nepogrešljivi sponzor, Lesoprodukt, proizvodno - trgovsko podjetje d.o.o. Dobitnikom nagrad še enkrat čestitke, sponzorjem pa najlepša hvala za lepe in praktične dobitke.

Ob koncu pa gre seveda največja zahvala našim gostiteljem, OOO Maribor, predvsem direktorici Leonidi Polajnar in podpredsedniku zbornice Dušanu Fidlerju za prečudovit dan. Vsem vam, ki tole prebirate, pa sporočamo: naslednjič se nam pridružite in videli boste, da vam ne bo žal.

*Predsednik Sekcije lesarjev
Uroš Jenko*

Pred najstarejšo trto na Lentu

MIHA LAVTAR
OPTIWEB D.O.O.

MLADOST – NOROST, ČEZ JAREK SKAČE, KJER JE MOST ...

*... je star slovenski
pregovor in
opisuje drznost
in včasih tudi
neracionalnost
mladih.
A časi
so se spremenili
in Slovenija se
ni uspela prilagoditi
tem spremembam.
Zato sedaj mladi
»gradijo mostove«
tam, kjer jih družba
ni zmogla.
Pogovarjali smo se
z enim od tistih,
ki to počnejo
uspešno.*

Kdaj in kako ste začeli?

Začel sem leta 2009, in sicer kot študent ...

Morda kakšna obrtniška-podjetniška tradicija?

Ne. Starši so v državnih službah in so bili na začetku celo malce skeptični ob mojih podjetniških ambicijah. Namesto klasičnega faksa in potem »službe do penzije«, sem se lotil digitalnega posla, ki je bil v prejšnjem desetletju na začetku razvoja in to ni bila »varna prihodnost«, ki naj bi se predvidevala zame. Ko pa sta mama in oče videla mojo odločnost in poslovne rezultate, sta me podprla 110 % in brez njunega

sodelovanja bi bilo kasneje veliko težje priti do nivoja na katerem je podjetje sedaj.

Če ni bilo zgledov znotraj družine, potem ste verjetno iskali informacije in znanje v šoli in svoji družbi ...

Drži. Zgodaj na začetku sem imel priložnost, da sem se gibal v krogih mladih podjetnikov. Preko njih sem dobil ogromno idej, nasvetov in izkušenj. Posebej bi poudaril različne oblike mentorstva. Že v prejšnjem desetletju je bilo tega nekaj, sedaj pa se je razvilo v trend in veliko je uspešnih podjetnikov, ki so pripravljeni deliti izkušnje in pomagati pri razvoju svoje in tudi sorodnih dejavnosti.

Vrniva se v leto 2009 ... Takrat ste ustanovili svoj s.p. Kakšna pot vas je vodila do tja?

Že celo srednjo šolo sem se ukvarjal s spletnimi stranmi in ena od tematik, ki so me zanimala, je bilo postavljanje oglasov na spletne strani in možnosti potencialnega zaslužka iz te dejavnosti. Ljudje so preko Najdi.si, Google in ostalih iskalnikov obiskovali mojo spletno stran, jaz pa sem jo skušal čim bolj optimizirati za boljšo SEO vidnost. In potem sem kmalu, zaradi dobre vidnosti, uspel prodati tisto domeno za 2.000,00 EUR. To je bil mejnik, ki mi je potrdil, da se ukvarjam s pravo dejavnostjo.

Pa je to, kar opravljate sedaj, tisto o čemer ste sanjali pred desetimi leti?

Ne. Sam si nikoli nisem predstavljal, da bo podjetje zraslo do te velikosti in števila zaposlenih. Sedaj nas je že skoraj 40 ...

Ne, ne. Zanima me ali osebno opravljate delo v katerem ste zadovoljni in uživate?

Saj to je medsebojno povezano. Ko je podjetje tako veliko, se ne moreš več ukvarjati le s tistim, kar si si na začetku predstavljal sam, temveč te razvoj podjetja postavi pred nove naloge in izzive, ki jih potem rešuješ sproti. Vedno sem hlastal po novih izzivih, in ko so se pojavile nove priložnosti, sem uporabil ogromno truda in razpoložljivo znanje za uresničitev teh ciljev. Dejansko se sedaj precej manj ukvarjam z nalogami, ki sem jih imel na začetku, a se v tej vlogi počutim suvereno in jo opravljam z zadovoljstvom.

Odlično. To je dejansko tudi temelj uspešnih podjetij. Dokler lastnik z veseljem hodi v službo, lahko podjetje vodi z »zadovoljstvom v očeh« ...

Naj poudarim, da je bil začetni cilj, preden sem se lotil svojega posla, da bi se jaz in moji sodelavci počutili zadovoljni. Želel sem zasnovati delovno okolje v katerem bi udobno delali in v katerega bi se z veseljem vračali ...

In?

Dosedanje izkušnje in rezultati kažejo, da naj bi nam to uspevalo.

Kakšna je ponudba podjetja? Kakšne težave naročniki lahko rešijo pri vas?

Imamo tri glavne stebre ponudbe. Prvi stebel je marketing, ki ga delamo za stranke. To je tisto s čimer sem tudi začel. SEO optimizacija, Facebook oglaševanje, Google in Instagram oglaševanje ... Torej organiziranje kanalov preko katerih lahko kupci dobijo stranke. Drugi stebel je izdelava spletnih strani in tretji stebel je izdelava spletnih trgovin.

Če greva po kategorijah. Je možno na približno definirati koliko strankam delate le spletni marketing, koliko strankam delate le spletne strani ...

Težko rečem. Stvari se stalno spreminjajo. Mnogi so k nam prišli zaradi spletne optimizacije njihovih obstoječih strani, pa se je potem pokazalo, da je za uresničitev njihovih načrtov optimalnejša prenova celotnega koncepta in strani. Tudi sicer smo zainteresirani, da se strankam omogočajo spletne rešitve, ki dolgoročno in učinkovito pomagajo pri uresničevanju njihovih poslovnih ciljev.

Na tržišču je možno dobiti »spletne strani« za 50,00 EUR. Kam, v kakšen cenovni razred, sodijo vaše spletne strani?

Naše spletne strani se začnejo v precej visokem cenovnem razredu. Cene so odvisne od obsega vključenih rešitev, kakovosti in varnosti. Potrebno je poskrbeti za vse ključne oblikovne in tehnične elemente, ustrezne tekste, skladnost s celotno podobo ... Kdor potrebuje spletne strani tega ni-

voja in prepozna dodano vrednost pri takšnih spletnih rešitvah, sodi v našo ciljno skupino.

Kaj pa ostali potencialni kupci? Radi bi nekaj, a nimajo ustreznega proračuna za želeni obseg v vaši izvedbi ...

Takšnim predstavimo alternative. Za minimalne stroške si lahko vsak sam postavi spletne strani na Wix-u. Opcija so tudi cenejše alternative pri drugih podjetjih, nivoja kot smo bili mi pred 4-5 leti. Za različne zahteve različnih kupcev obstajajo različni nivoji kompleksnosti in cenovne dostopnosti spletnih strani. Skušamo jih informirati in ustrezno usmeriti, kajti nikoli se ne ve, kako se bo potencialna stranka poslovno razvijala. Že čez leto ali dve so lahko zaradi svoje uspešnosti na nivoju, kjer pa bodo potrebovali zahtevnejše digitalne rešitve in takrat smo lahko eden od možnih izvajalcev.

Prodaja je zahtevno in težko opravilo, koliko sklenjenih poslov imate glede na število vhodnih povpraševanj?

Malo. Le nekaj odstotkov. A za ta nivo storitve je to normalno. Za povečanje obsega poslovanja sta dve poti. Preprosto konkuriranje z nizko ceno in masovna izvedba ali pa storitev visokega nivoja in manjše število projektov. Odločil sem se za slednjo pot, to pa pomeni več naporov pri prodaji, veliko dela na izobraževanju potencialnih strank, pripravi prezentacij, s katerimi prikazemo lastnosti ter prednosti naših spletnih rešitev in še mnogo drugih stvari ...

Kakšna je struktura zaposlenih v podjetju? Koliko je prodajnikov, koliko operativcev ...

Trudimo se držati strukturo osebja na čim višjem operativnem nivoju. Imamo CHO-ja (Chief happiness officer-ja), ki se ukvarja z novimi, predvsem pa obstoječimi kadri. S prodajo se ukvarjata le dva. Enemu je to glavna zadolžitev, drugi pa se poleg tega ukvarja tudi z operativnimi zadevami.

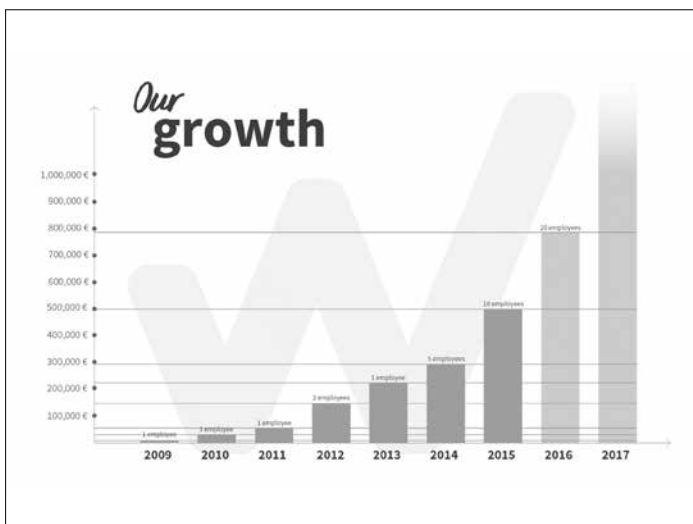
Kako pa poteka proces ponudbe, naročila in izvedbe projekta?

Ves čas se trudimo in izboljšujemo različne faze stikov s strankami in izvedbe projektov. Zato imamo podrobno izdelane opise delovanja na posameznih delovnih mestih in standardizirane procese stikov, komunikacije, predstavitve podjetja, drobna darila ... Skušamo biti drugačni pri našem nastopu na tržišču in želimo doseči »waw« efekt pri tistih, ki se srečajo z nami. Ko se posel pridobi in se prične izvedba, pa se projekti med seboj lahko zelo razlikujejo in za vsakega se zbere optimalna ekipa, ki sodeluje do zaključka. Če se pokaže potreba, se lahko dodatno »vpokliče« operativca, ki na začetku morda niti ni bil predviden za uspešno izvedbo.

Koliko časa običajno traja izvedba tipičnega spletnega projekta?

Od treh mesecev naprej.

Tri mesece? Precej časa ...

V bistvu je to kar optimističen rok. Običajno traja dlje in to ne zaradi nas. Preden se dogovorijo vse podrobnosti, preden se pripravijo tekstovni materiali in slikovni materiali, izvede programiranje, opravi testiranje ...

Kako pa je z lokacijo delovanja spletnih strani? Včasih je bilo za CMS spletne rešitve, kar nekakšno pravilo, da so morale delovati na strežniku pri programerjih, potem pa se je lahko zaračunavalo takšne in drugačne stroške ...

Kar želi stranka. Lahko so spletne strani na njihovem strežniku, kar predstavlja nekaj več dela, da se vzpostavijo potrebni pogoji za delovanje vseh uporabljenih programskih rešitev, sicer pa ni omejitev glede tega. Po drugi strani pa je oteženo ukrepanje glede odprave različnih zapletov, optimizacije, varnostnih posodobitev ... Verjamem, da stranke, ki naročijo spletne rešitve tega cenovnega nivoja, na to gledajo kot investicijo, s katero bodo uspešnejši v svoji osnovni dejavnosti. Podobno kot se odločajo za nakup transportnega vozila. Pomembne so vse tehnične karakteristike in zmožljivosti vozila, poleg tega pa tudi optimalno vzdrževanje in servisiranje za časa delovne dobe.

Od kod so vaše stranke? Iz lokalnega področja, Slovenije ali morda tudi iz tujine?

Večina posla je iz Slovenije, delamo pa tudi s tujimi naročniki.

Kot podizvajalci tujim spletnim podjetjem ali direktno za naročnike?

Kar je bilo tujih poslov smo delali direktno z naročniki, ker vsak vmesni člen zniža profitabilnost projekta in se nam velikokrat potem ne bi splačalo prevzeti takšnega posla. Agencija za naročnika zasnuje kreativno rešitev in potem najamejo nas za tehnično izvedbo projekta.

In na katerem tujem tržišču ste delali doslej?

Nekaj malega v Nemčiji, največ pa v Švici.

Kakšne so vaše izkušnje z lokalno obrtno zbornico?

Zdi se mi, da smo največ koristili različna izobraževanja predvsem na področju administrativnih stvari, ki jih predpisuje država. Glede ostalega pa mislim, da nismo veliko uporabljali storitev iz ponudbe obrtne zbornice.

Imate morda kakšne sugestije kaj bi bilo morda modro vključiti v ponudbo za člane?

Morda pogrešam organizirane ogledne uspešnih podjetij, da bi se na zbornici zbrala neka skupina zainteresiranih in se odpravila na ogled kakšnega od teh podjetij, lahko bi se srečali z lastniki teh podjetij, izmenjali mnenja ...

Tovrstne aktivnosti in strokovne ekskurzije na zbornici potekajo že dolgo časa, so pa organizirane znotraj posameznih strokovnih sekcij zato, da se delovanje prilagaja potrebam posameznih branž. Zapisal si bom pobudo in poskrbel, da se vam bo iz zbornice poslalo več informacij o tovrstnih aktiv-

nostih v različnih sekcijah. Morda pa bo kateri od planiranih ogledov ustrezal vašim pričakovanjem in se boste lahko priključili. Vizija - kam in kako naprej?

Kratkoročno planiram nakup novih poslovnih prostorov, da bi združili celo podjetje na eni lokaciji. Sedaj smo razdrobljeni na večih koncih in delovanje ni optimalno. Drugi cilj je dobiti več posla v tujini. Želimo dobiti še večje projekte, manj strank in tiste večje z zahtevnejšimi nalogami. V planu je tudi dvig plač, praktično si želim na vseh področjih povečanje obsega delovanja podjetja.

Hvala za pogovor in veliko uspeha v prihodnje.

SEKCIJA
GOSTINCEV

STROKOVNO SREČANJE GOSTINCEV V PORTOROŽU

*Člani sekcije gostincev
so se 22. novembra
po nova znanja
odpravili na tradicionalno
srečanje gostincev,
ki je potekalo
v Portorožu.*

Tam so se lahko najprej udeležili raznih predavanj in delavnic, kjer so se seznanili z aktualnimi aktivnostmi sekcije, novostmi na področju trga dela in socialne varnosti ter se seznanili s tem, kje iskati delavce in kako jih zaposliti.

Spoznali so možnosti, ki jih ponuja TripAdvisor in digitalni marketing. Uvod v kulinarčni del je bila predstavitev uporabe zelišč in začimb v gostinstvu, le-ta pa se je nadaljeval s kratkimi predavanji sedmih Miche-

linovih kuharjev, Tomaža Kavčiča ter Filipa Matjaža.

Po druženju s pokrovitelji in razstavljavci je sledila podelitev priznanj za kakovost gostinske ponudbe in jubileje v poslovanju. Za 30 let delovanja v gostinstvu ter kakovost gostinske ponudbe je priznanje prejel tudi naš član Andrej Karlin. Pika na i natrpnega dneva pa je bila vsekakor težko pričakovana večerja, ki so jo pripravili Michelinovi kuharji v Gostilni Tomi.

SEKCIJA
FRIZERJEV

SEKCIJA FRIZERJEV AKTIVNO ZAKLJUČUJE LETO

*V jesenskem delu je
Sekcija frizerjev izvedla
vrsto aktivnosti
za svoje članice.*

*Tako so se v soboto,
2. septembra, v prostorih
Subrine v Ljubljani
udeležile strokovnega
seminarja, ki sta ga skupaj
organizirali sekciji frizerjev
pri OOO Škofja Loka in
OOO Radovljica.*

Ponovna priložnost za strokovno izpopolnjevanje je bila tudi v nedeljo, 19. novembra, v Hotelu Mons v Ljubljani, kjer so udeleženke lahko izvedele, kaj najpogosteje gledajo inšpektorji s področja varnosti in zdravja pri delu, Alan Austin Smith - priznani strokovnjak iz Velike Britanije pa je govoril o strankah in lojalnosti zaposlenih do podjetja. Srečanje se je zaključilo s praktičnim Look & Learn seminarjem spenjanja las, ki ga je izvedla ASKA by Mič Styling Academy.

Še zadnjič v letošnjem letu pa so se članice družile v soboto, 2. decembra, ko so, tako kot vsako leto, tudi tokrat izkoristile prijetno s koristnim ogledom in predstavitev novih frizerskih produktov Wella, Londa, Sabastian, ... Po zaključku predstavitev so se podale na vožnjo z ladjico po Ljubljani in nato zaključile z večerjo in sestankom. Naredile so program dela za leto 2018,

izpostavile v naslednjem letu prihajajoče volitve za predsednico sekcije ter se strinjale, da še naprej sodelujejo z drugimi obrtnimi zbornicami z območja celotne Gorenjske. Z aktivnim delom bodo seveda nadaljevale tudi v naslednjem letu. Že v mesecu marcu tako načrtujejo organiziran ogled sejma v Bolognii, kamor se bodo odpravile po nova znanja.

Predsednica sekcije Valerija Vaupotič se zahvaljuje vsem frizerkam – članicam sekcije, ki ji s svojo aktivno udeležbo na dogodkih dajejo potrditev, da so skupaj na pravi poti ter za čudovito skupno delovanje v sekciji. Hkrati vabi, da se jim pridružijo nove članice, saj kot pravi: »Več nas je, boljše in močnejše smo!«

Za konec pa še njeno prisrčno voščilo: »Z letom, ki prihaja, ravnajte kot s čokolado: odvijte, ugriznite in uživajte! Naj bo sladko in srečno 2018!«

SEKCIJA
ZA DOMAČO
IN UMETNOSTNO
OBRT

I. ROKODELSKA KOLONIJA

*Pod okriljem
Sekcije za domačo in
umetnostno obrt
OOZ Škofja Loka
ter v sodelovanju
z Rokodelskim centrom
DUO Škofja Loka,
ki ga vodi Kati Sekirnik
v okviru
Razvojne agencije Sora,
je v času
od 7. do 9. julija 2017
v Breznici pod Lubnikom
v Škofji Loki potekala
I. Rokodelska kolonija.*

Za potrebe njene izvedbe je vrata »Kalanove hiše« rokodelcem velikodušno odprla lastnica Katka Žbogar.

Za temo prvega rokodelskega ustvarjalnega srečanja pod naslovom »Škratje, velikani, zmaji in druga bajna bitja« so izbrali štiri pripovedke iz zbirke Kamniti most, ki jih je nanizal Lojze Zupanc.

Vabilu za sodelovanje se je odzvalo deset rokodelcev - članov sekcije: Matija Hiršenfelder, Vladka Peneš, Lili Panjtar, Katja Zrimšek, Anja Musek, Petra Vengar, Klemen Urbanija, Lidija Debelak, Jože Krmelj in Petra Plestenjak. Gostje kolonije pa so bili tudi Daniel Musek, Anka Pintar, Primož Rihtaršič ter Maja in Evan Stough.

Za obogatitev programa dogodka so skrbeli Karla B. Rihtaršič, Monika Breuss, Jana Jocif, Urška Potrebuješ, Evan Stough ter Janez Jocif.

Rokodelci so bili porazdeljeni v okolici hiše in na prostem ročno, iz naravnih materialov, kot so les, volna, steklo, papir, usnje in kamen, izdelovali prave umetnine.

Dnevi so potekali delovno, večerne ure pa so bile namenjene druženju ob ognju in glasbi, svojo čarobnost pa je prispevala tudi polna luna. Karla B. Rihtaršič je prebiral povesti iz knjige Kamniti most, Lejla Vita je dogajanje popestrila s pesmijo, Matija pa z ustno harmoniko in ustnim brenkalom.

V soboto zvečer so Klemen, Matija in Jože na starodaven način, s trenjem

lesa, prižgali ogenj. Monika Breuss je izvedla koncert avtorskih pesmi ob kitari, čaroben večer sta obogatila tudi Janez Jocif s staro glasbo na dudah in glasbilu hurdi gurdi, ob mandolini pa

je zapel Evan. Utrinke sobotnega večera je v svoj objektiv ujela tudi fotografinja Jana Jocif.

V nedeljo popoldne, zadnji dan kolonije, so rokodelci na prizorišču pri-

pravili manjšo razstavo izdelkov, ki so nastajali cel konec tedna in tako ob Monikinih pesmih in obisku gostov uspešno zaključili 1. Rokodelsko kolonijo.

Rokodelci si želijo, da bi končne rezultate prve kolonije pokazali čim širšemu krogu ljudi, zato že načrtujejo različna gostovanja in razstave.

Lahko rečemo, da je 1. Rokodelska kolonija res uspela. Rokodelcem je v zavetju Lubnika, z minimalnimi stroški, oblico prostovoljnega dela ter ob osebni motivaciji in ustvarjalnem druženju uspelo izdelati prav posebne unikatne izdelke. S tem so tudi okrepili medsebojno povezanost članov Sekcije za domačo in umetnostno obrt ter ustvarili res dragocen dogodek.

Prihodnje leto naj bi program kolonije še izboljšali, popestrili in vsebinsko nadgradili z upanjem, da postane tradicionalna.

Petra Plestenjak

Foto: arhiv sekcija DUO

SEKCIJA
LESARJEV

OGLED SEJMA SASO 2017 V SPLITU

*Sekcija lesnih strok
pri OZS je organizirala
tridnevno strokovno
ekskurzijo z ogledom
strokovnega sejma
SASO v Splitu.*

Sejem SASO združuje več različnih strok, zato lahko ugotavljamo, da je na enem mestu združenih več strokovnih sejmov. Tako je zanimiv za lesarje, gradbenike, kovinarje, malo obrt, izdelovalce komunalne opreme, izdelovalce bazenske opreme in kamnoseke.

Poleg sejma smo si v treh dneh ogledali tudi znamenitosti treh hrvaških dalmatinskih mest. Prvi dan smo se na poti v Split ustavili v Zadru, drugi dan nam je, poleg sejma, ostal še čas za

ogled mesta Split, zadnji dan pa smo si ob povratku v Slovenijo ogledali še mesto, ki je vpisano na Unescov seznam kulturne dediščine - Šibenik.

Strokovnega ogleda se je udeležila tudi delegacija naše lesarske sekcije, ekskurzijo pa je podprl tudi Direktorat za lesarstvo pri Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo RS.

*Predsednik Sekcije lesarjev
Uroš Jenko*

SEKCIJA
LESARJEV

6. SESTANEK LESARSKE SEKCIJE NA BLEGOŠU

Letošnji popočitniški sestanek sekcije je bil načrtovan na Lubniku. Žal pa smo se zaradi prezasedenosti koč morali vrniti na naše, že kar tradicionalno mesto – na Blegoš.

Tokrat je sestanek potekal v zelo lepem vremenu kar na prostem, pred kočo.

Obravnavali smo aktivnosti naše sekcije in Sekcije lesnih strok pri OZS. Dogovorili smo se o programu in terminu izvedbe jesenske strokovne ekskurzije ter se seznanili z aktivnostmi, ki jih je OOO Škofja Loka načrtovala do konca leta 2017. Podanih je bilo tudi nekaj pobud za delo sekcije v na-

prej, ki jih bomo po svojih najboljših močeh poskušali realizirati.

Po končanem sestanku smo se še malo zadržali v objemu Blegoša, na koncu pa se razšli z željo, da bi se nam na prihodnjih aktivnostih sekcije pridružili še drugi in tudi mlajši člani.

*Predsednik Sekcije lesarjev
Uroš Jenko*

SEKCIJA
UPOKOJENIH
OBRTNIKOV

SEKCIJA UPOKOJENIH OBRTNIKOV SKRBI ZA AKTIVNO DRUŽENJE SVOJIH ČLANOV

*Upokojene obrtnice
in obrtniki so se
poleg rednih aktivnosti,
ki jih za vse člane
organizira zbornica,
lahko udeležili tudi
jesenskega izleta ter
tradicionalnega
prednovoletnega srečanja.*

Jesenski izlet na Vrbsko jezero in Granatium

Tokrat so se odpravili na pot 27. septembra. Jutranja vožnja jih je najprej vodila skozi Karavanški predor in naprej po avtocesti do jezera Millstat. Po kratkem postanku v mestecu ob jezeru, so pot nadaljevali do vasi Radenthein, kjer se nahaja Granatium, nekdanji rudnik poldragih kamnov granatov. Njihovo ime je nastalo ali iz staroangleške besede gernet, ki pomeni temno rdeč, ali iz latinske besede granatus, ki pomeni zrno in se morda nanaša na granatno jabolko, ki ima semena enake oblike, velikosti in barve kot nekateri kristali granata, ki se že od bronaste

dobe naprej uporabljajo kot nakit. Najprej so si ogledali zanimivo muzejsko zbirko, kjer je bil predstavljen vpliv na lokalno življenje, stvaritve iz poldragih kamnov, nato pa imeli zanimiv, nenaporen sprehod skozi rudnik. Izkopali so si tudi svoj lasten poldragi kamen.

Od tu so se odpeljali v Beljak. Sledil je sprehod po starem mestnem jedru, ki se dviguje nad Dravo in nad katerim dominira zvonik Jakobove cerkve. Visok je kar 94 m in s tem najvišji zvonik na Koroškem. Nato so nadaljevali vožnjo proti južni obali Vrbskega jezera, kjer so se povzpeli na Jedvovco. Tukaj stoji neuradno najvišji leseni stolp v Evropi – Pyramidenkogel. S stolpa se

Foto: Ivo Janež Jelenc

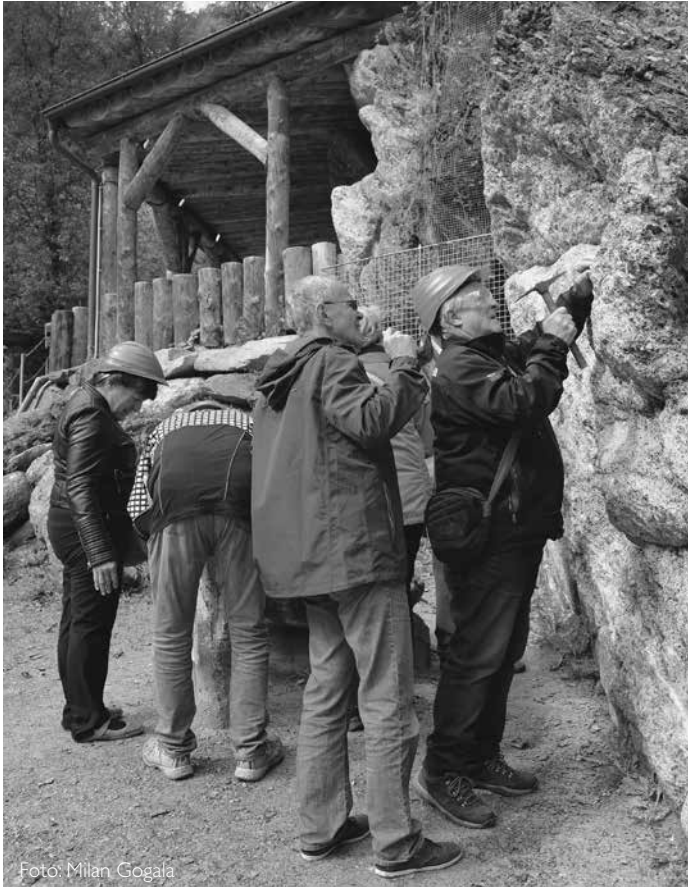

Foto: Milan Gogala

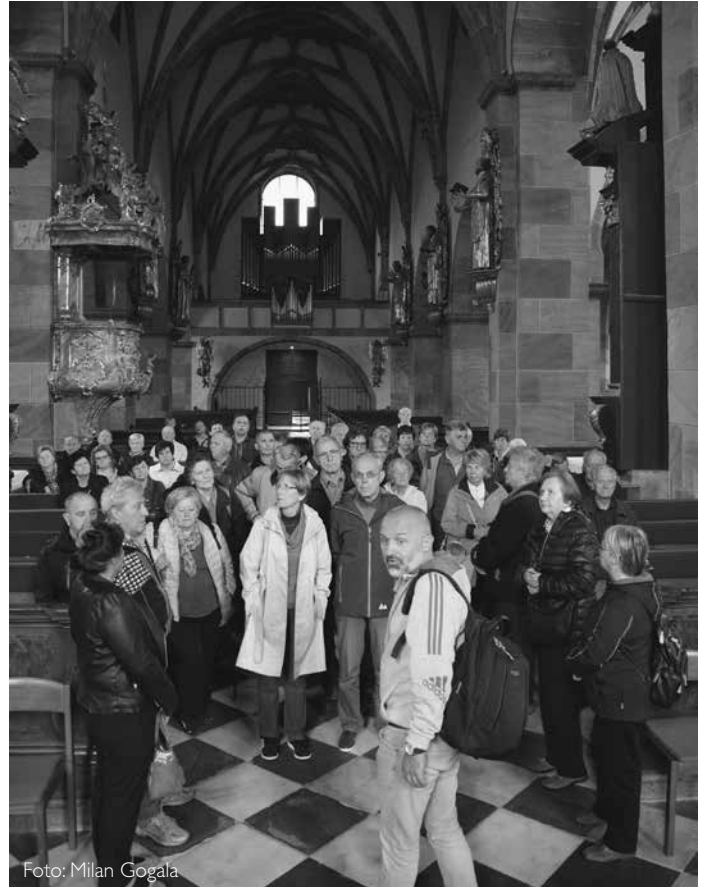

Foto: Milan Gogala

je odprl pogled na jezero in okolico, čeprav mogoče ni bil ravno najlepši zaradi nekoliko slabšega vremena. Po ogledu je sledila vožnja preko prelaza Ljubelj nazaj v Slovenijo, kjer

je bil postanek za pozno kosilo. Sledilo je le še nadaljevanje poti v Škofjo Loko, kamor so zadovoljni in prijetno utrujeni prispeli v večernih urah.

Prednovoletno srečanje

Tradicionalno 39. prednovoletno srečanje upokojenih obrtnikov je potekalo v soboto, 9. decembra, v Gostilni Pr' Starman v Stari Loki. Prisotne sta pozdravila predsednik zbornice Jože Misson in predsednik sekcije Ivo Janez Jelenc. Za veselo vzdušje je poskrbel Hišni ansambel Starman, tako da se je druženje odvijalo do poznih popoldanskih ur. Tudi tokratno srečanje je bilo dobro obiskano, udeležilo se ga je 80 oseb.

Foto: Ivo Janez Jelenc

Foto: Ivo Janez Jelenc

Upokojenci niso pozabili na bolne in osamljene stanovske kolege

Tudi letos so se upokojeni obrtniki spomnili tistih, ki se prednovoletnega srečanja zaradi bolezni niso mogli udeležiti. Te so člani odbora sekcije obiskali na njihovih domovih in jih obenem simbolično obdarili ter jim zaželeli vse dobro v naslednjem letu.

16. BOŽIČNO – NOVOLETNI KONCERT

*December je čas,
ko si pošiljamo lepa voščila,
se obiskujemo in se
obdarujemo ter skupaj
načrtujemo in se veselimo,
razbremenjeni nekaterih
vsakdanjih obveznosti.*

TRADICIONALNI BOŽIČNO – NOVOLETNI KONCERT PRIČARAL PRAZNIČNO VZDUŠJE

To so skrivnostni praznični dnevi, ko nas greje medsebojna toplina in se v nas zdrami nekaj otroškega. Praznični dnevi pa nam ponujajo tudi priložnost, da se ustavimo, se spomnimo lepega, pozabimo neprijetno in – začnemo na novo!

Eden od načinov za to je tudi sproščeno uživanje v dobri glasbi in družbi, česar se zavedamo tudi na zbornici. Zato smo v okviru, tokrat že 16. božično-novoletnega koncerta članom podarili večer, poln glasbenih užitkov, ob zvokih citrarke Tanje Zajc Zupan, vokalne skupine Stiški kvartet, pevke Teje Saksida ter pevca in kitarista Ste-

na Vrbka. Za čarobne povezovalne besede pa je poskrbela Ana Zupan.

Dogodek se je odvijal v petek, 8. decembra v farni cerkvi Sv. Jurija v Stari Loki, kjer nas je ponovno gostoljubno sprejel župnik dr. Anton Snoj, ki se mu za prijaznost iskreno zahvaljujemo. Prav tako se zahvaljujemo Osnovni šoli Ivana Groharja za odstopljen prostor, saj nam je s tem omogočila druženje v prijetnem vzdušju tudi po končanem koncertu. In ne nazadnje – iskrena hvala Mateju Mohoriču in njegovi ekipi za odlično gostinsko ponudbo. Vsi skupaj so poskrbeli za sprostitev in lep uvod v najbolj čaroben čas leta.

BOŽIČEK

BOŽIČEK PRIČARAL NASMEH NA OTROŠKIH OBRAZIH

*Še ena od aktivnosti
zbornice, ki je postala
že tradicionalna,
je prav gotovo ta,
da v decembru
naše najmlajše
in najbolj pridne otroke
obišče Božiček.*

Otroci so tudi letos ob spremstvu staršev trikrat do zadnjega kotička napolnili dvorano Loškega odra, kjer so si najprej ogledali simpatično otroško pravljico s petjem in plesom o času, iskanju samega sebe in prijateljstvu z naslovom »Koliko je ura?«.

Otroci so v ljubki in poučni pravljici spoznali znane pregovore o času: »Čas je zlato!«, Rana ura, zlata ura!«, Vsaka reč ima svoj čas!« in tako lahko ugotovili, da sleherni od njih drži. Človek si je namreč, da bi obvladal čas, izmislil uro, ki pa se lahko hitro pokvari... In kaj naj storimo takrat? Kako naj jutraj vstanemo in odidemo v šolo ali službo? Otroci so to spoznali skozi zgodbo o Petelinu, čigar edina naloga je, da Mirni Dol vsako jutro prebudi s svojim petjem. Nekega dne pa Župan Volk kupi uro, ki bo Petelina nadomestila in le-ta ostane brez službe. Petelin se ves žalosten in obupan odpravi v svet iskat novo. Vendar nima sreče,

saj je petje edino, kar zna... Mirni Dol pa kaj kmalu spozna, da brez Petelina čas ne deluje kot bi moral. Narave ne moremo prelisiti ali jo prilagoditi po svojih željah, naj se še tako trudimo. Tako tudi brez najbolj naravne ure – jutranjega petelinjega petja ne bo šlo, četudi si izmislimo sto različnih ur.

Mladi člani Loškega odra so ustvarili otroško razposajeno in brezskrbno predpraznično vzdušje, ki je bil uvod v obdarovanje po predstavi. Božiček je skupaj obdaril 361 otrok v starosti od enega do osem let, pri sestavi paketov pa sta mu pomagali podjetji Populi iz Radomelj in Strojarija iz Škofje Loke.

Otroci so se, polni isker v očeh, fotografirali z dobrim možem in v pričakovanju odpirali barvite darilne vrečke. Iskreni nasmehi na otroških obrazih in toplina srca so tako osvetlile in pogrela hladne zimske decembrske dni.

ČLANI SE RADI UDELEŽUJEJO NAŠIH IZOBRAŽEVANJ

OOZ Škofja Loka je v drugi polovici leta izvedla več različnih strokovnih izobraževanj. Ciklus jesenskih izobraževanj smo pričeli konec septembra, ko smo najprej organizirali delavnico **Eterična olja za žensko dušo in telo**, na kateri so udeleženske z aromaterapevtko spoznavale različne učinkovine v eteričnih oljih. Predavateljica je razkrila pravo dišečo lekarno, s katero si lahko dnevno na naravni način pomagamo pri vsakodnevnih tegobah – glavobol, nespečnost, stres. Podučile smo se, kako lahko z eteričnimi olji ublažimo čustva, poudarimo svojo ženskost in si ustvarimo življenje, ki nam zares diši.

Glede na to, da je Slovenija sprejela Zakon o čezmejnem izvajanju storitev, ki bo stopil v veljavo s 1. januarjem 2018 in bo prinesel številne novosti, smo za člane, ki se na delo odpravijo tudi onkraj naših meja, organizirali predavanje **Napotitev delavcev na delo v drugo članico EU**. Skoraj 40 udeležencev se je seznanilo z novimi določili na področju delovno pravne zakonodaje in napotitih delavcev, s področja obveznega socialnega zavarovanja ter dohodninske obravnave napotitih delavcev in njegove plače. Predavanje je izvajala dr. Lidija Robnik.

Tudi posamezne sekcije so za svoje člane pripravila različna strokovna izobraževanja, kot na primer frizerska in gostinska, Sekcija avtoprevoznikov pa je po dveh uspešnih spomladanskih ponovitvah 11. novembra ponovno organizirali **redno strokovno usposabljanje voznikov** po programu za leto 2017, katerega se je dodatno udeležilo še 29 voznikov.

Usposabljanje morajo opraviti vsi vozniki, ki imajo opravljeno temeljno kvalifikacijo pred iztekom veljavnosti temeljne kvalifikacije oz. kode Evropske unije. Za člane sekcije je bil 4. decembra organiziran tudi strokovni sestanek, na katerem so udeleženci razpravljali o težavah z omejitvami uporabe javnih cest, se seznanili z novostmi na področju de-

javnosti (npr. elektronsko cestninjenje v prostem prometnem toku za težka vozila), izrazili so tudi nezadovoljstvo s predvidenim dvigom cestnin ter izpostavili določena pereča vprašanja, podani so bili tudi predlogi za izvajanje aktivnosti sekcije v naslednjem letu. Izmenjava mnenj in izkušenj pa se je po sestanku nadaljevala v prostorih Kašče.

TRADICIONALNI
OBRTNIŠKI PLES

OBRTNICE IN OBRTNIKI UŽIVALI V PLESNEM VEČERU

*Tradicionalno družabno
srečanje s plesom
je na predzadnjo soboto
v novembru potekalo
že 39. leto zapored.*

Ponovno smo se vrteli v dvorani Sokolskega doma v Gorenji vasi ob zvokih ansambla Trio Šubic, ki je poskrbel za veselo razpoloženje in dobro zabavo. Skrb za to, da nismo ostali lačni in žejni pa je prevzela ekipa Gostilne Lipan z odlično hrano in prijazno postrežbo.

Večer smo tradicionalno popestrili s tombolo. Seveda smo najprej podelili nekaj nagrad za izpolnjeno eno ali dve vrstici, o dodelitvi glavnega dobitka – škatle dobrot pa je tokrat odločala kocka, saj sta bila zanjo kar dva kan-

didata. Od Petre Podobnik je bil pri metu kocke uspešnejši Lado Oblak.

Sledilo je še ugibanje teže skrivnostnega paketa. Po natančnem ročnem pretehtavanju, so se dejanski teži najbolj približali štirje, zato je o zmagovalcu ponovno odločila srečka v obliki kocke. Tokrat je bila sreča namenjena Andreji Arnolj, ki je lahko skrivnostni paket odnesla domov, Nada Gaube, Emil Stanonik in Smiljan Volf pa so prejeli tolažilne nagrade.

Veselo razpoloženje je trajalo pozno v noč, najvztrajnejši pa so se domov odpravili v zgodnjih jutranjih urah.

**OBMOČNA OBRTNO-PODJETNIŠKA
ZBORNIKA ŠKOFJA LOKA**

JUBILANTI 2017

Foto: Matjaž Oblak

Vsem letošnjim jubilantom naše območne obrtno-podjetniške zbornice čestitam
in želim veliko poslovnih uspehov tudi v bodoče.

Predsednik OOOZ Škofja Loka

Jože Misson

